

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 1824. Plen.

Cerculariu

cătră toate oficiile protopresbiterale din archidieceșan.

Fiind a se pune cu începutul anului scolastic 1879/80 în lucrare regulamentul seminarial în toată estensiunea sa, se publică următoarele dispozițiuni ale aceleiași regulament privitoare la primirea elevilor:

§. 17. Tinerii, cari aspiră a fi primiți în vre-o secțiune în institutul archidieceșan, au a'și presenta suplicele instruite (§. 19) în regulă cel mult până la 1 August st. v. avënd a se presenta cel primit în persoană la 1 Septembrie st. v. și a satisface îndatoririi din §. 22.

§. 18. În despărțământul clerical se primesc numai acei tineri, cari au absolvat 8 clase gimnasiale cu succes bun; eară în despărțământul pedagogic se primesc tineri, cari au absolvat cu succes bun 4 clase gimnasiale sau 3 respective 4 reale.

Abatere dela aceasta se poate face pentru pedagogi cu mai puține clase de pregătire numai prelângă un examen de probă, care se va face în prezența corpului profesoral (§. 30 a.)

§. 19. Pentru primire se recere, ca aspirații să producă în suplica scrisă de mîna proprie prelângă o scurtă descriere a vieții lor, următoarele documente:

a) atestat de botez;
b) atestat de școală;
c) atestat medical despre starea sănătății și anume, că nu au nici un defect spiritual, sau corporal.

§. 21. După primire fie-care elev se presentă la direcțiunea seminarială spre immatriculare.

§. 22. La immatriculare, care e de-a se face în cele dintăiu 3 zile după primire va fi datoriu fie-care elev din ambe despărțăminte a solvi tacsă 60 fl. pe fie-care an. Afară de aceasta fie care elev la prima sa înscriere în ori-care din despărțăminte seminariale va fi detoriu a solvi la direcțiunea seminarială, odată pentru tot-deauna tacsă de 2 fl. pe sama bibliotecii seminariale (§. 8).

§. 23. Nici un elev nu poate în ace-

lași timp frecuenta ca ascultătoriu ordinar și alte institute de învățământ.

§. 26. La toți elevii institutului atât din secțiunea teologică, cât și pedagogică se dă cuartir comun și vipt preste tot anul, fără a plăti alt ceva, decât tacsă prevădută în §. 22 al acestui regulament.

Dispozițiuni transitoare.

§. 79. În trei ani consecutivi după introducerea regulamentului se pot primi la ascultarea studiilor teologice tineri și numai cu 6 clase gimnasiale, nefiind numărul 90 complet cu tineri cari au absolvat gimnasiul.

§. 80. În casuri de necesitate notorică pot fi admiși prin consistoriu candidați de teologie și cu mai puțină pregătire, dar neapărat cel puțin de 4 clase gimnasiale. Pentru instruirea acestora se vor înființa despărțăminte separate în institut.

Aceste dispozițiuni vei avé tit. Dta a le publica în tractul de sub administrațiunea tit. Dta spre scirea și orientarea acelor tineri, cari voesc a asculta studiile clericale sau pedagogice în institutul archidieceșan, observându-se că în anul scolastic 1879/80 se vor primi în seminariul andreian în toate trei cursurile clericale precum și în cele trei pedagogice până la 100 elevi, cari toți vor avé a solvi tacsă de 60 fl. și că suplicele pentru primire în cursul I clerical și pedagogic se pot așterne excepționalmente și până la 10 August st. vechiu a. c.

Din ședința plenară a consistoriului archidieceșan ținută în Sibiu la 4 Iunie 1879.

Revista politică.

Sibiu, în 9 Iulie.

Afacerea Zichy-Asboth ia dimensiuni din zi în zi mai mari. „Magyarország” în numărul seu de Duminecă aduce un articol de de ce coloane, intitulat declarațiune la declarațiuni, în care descoperă mai departe alte lucruri de sigur neplăcute pentru contele Zichy și pentru guvern și partida acestuia.

„Pesti Hirlap” ȳicea nu demult, că contele ar fi acum aplecat a su-pune afacerea scormonită de Asboth unui juriu de doisprădece membrii. Membrii acestia, luați câte doi din casa magnaților, din casa deputaților, dintre iuristi, ȳiaristi și dintre membrii academiei de științe să cerceteze dovedile și să judece. În cercurile ministeriale însă se ventilează, dacă nu ar fi mai potrivită introducerea unei cercetări disciplinare contra secretariului de stat contele Zichy-Feraris. Declarațiunile în urma declarațiunilor vor îngreuna foarte mult și judecata juriului și vor înăspri și cercetarea disciplinară și în urma urmelor vor clătina și mai tare pozițiunea guvernului. Coroana încă nu va trece absolut cu vederea preste afacerea cea neplăcută și „Pesti Napló” vrea să scie, că un funcționar de pozițiune înaltă dela Viena a petrecut două zile necunoscut în Budapesta pentru studiarea acestei afaceri cu scopul, că întrebând coroana despre adevărata stare a lucrului să scie respunde și eventual să scie da deslușiri.

Până una altă, adevă că până a veni treaba la o crisă ministerială, ca și roata timpului nu poate sta nici roata guvernului în loc. În locul defunctului bar. Wenckheim trebuie un ministru. Fama a respândit, că următoriu lui Wenckheim are a fi bar. Orczy. „Magyarország” însă susține, că lui Wenckheim va urma în postul de ministru, lângă persoana M. Sale Slavy, în locul acestuia va ocupa presidiul în casa deputaților Toma Péchy, și în locul acestuia va fi ministru de comunicațiuni Ioan Lonyay și comitele suprem din Maramureș.

O broșură „Die Deutschen in Oesterreich”, care este o prorocie despre politica Austriei în viitoriu, spune că Austria trebuie să se estindă până la Salonic. Prorocia aceasta o botează unii: programa politică a lui Taaffe, inspirată de contele Andrassy.

Cum se va estinde Austria până la Salonic ne esplică „P. Ll.”, care

n'are încătrău, ci trebuie să vorbească și el despre agitațiunile din Bosnia și despre nemulțămirea ce domnesce acolo, încât amenință a se traduce în erupțiuni.

Cestiunea Evreilor în România atărnă foarte mult de crisa ministerială din București. Crisa ministerială însă încă nu e deslegată. Se ȳicea, că Dm. Ghica a primit a compune un cabinet. Alte sciri spun că opozițiunea nu este în stare a compune un cabinet față cu majoritatea actuală din camere. De aceea tot Bratianu va fi chemat a constitui un cabinet, în care să participe și centrul senatului, cu alte cuvinte, un cabinet de coalițiune.

În timpul din urmă s'a desteptat de nou cestiunea Arab-Tabia. Comisiunea de limitațiune este aproape gata cu lucrările sale. Rușii stăruiesc a se ficsa granița între Bulgaria și România (Dobrogea) pe la Galița, 800 yarde în jos dela Arab-Tabia. Acolo, ȳic ei, este locul potrivit, de-a se face un pod preste Dunăre. Comisarii, individual, nu împărtășesc părerea rusă. Se va vedé ce vor ȳice comisarii întruniți în comisiune și se va vedé, că, fiind comisiunea de altă părere, va sci Europa constringe pe Rusia a se supune verdictului ei.

Cestiunea evreiască în România.

Vestitul profesor dela universitatea din Heidelberg, Dr. Bluntschli, provocat fiind de cătră „Alianța israelită”, și-a dat părerea în cestiunea Evreilor din România, susținând că România ar fi îndatorată a da Jidanilor toate drepturile politice, recunoscându-i pe acestia de cetățeni români. Drept răspuns la părerea dlui Bluntschli cuprinsă în broșura: „Statul României și raportul juridic al Evreilor din România”, s'a publicat în „Allgemeine Zeitung” din Augsburg o serie de articoli, pe cari i ȳinem destul de interesanți pentru a i pune sub ochii cetitorilor nostri.

FOIȚA.

Gura satului.

Novelă. *)

(16 urmăre.)

VIII.

Cu deosebire decând se făcuse bunic Mihu începă a fi stăruitor. Iși vorbia mereu despre perii încărungiți înainte de vreme; se tânguia că n'a avut noroc; spunea mereu că o singură dorință ar a mai avé în viață; ba într'un rënd îi vorbi Martei despre vrednicile lui Lăpădat feciorul lui Petrea Dogarul, și în alt rënd despre Dinu, feciorul lui Popa Nichita, preotul din Balășeni.

Când se apropiă toamna, Marta pe ȳi ce mergea se făcea tot mai nedumerită, mai gânditoare, adeseori era tristă, doria de singurătate, în sfârșit își perduse linișcea. Adeseori când sêrile erau frumoase îi plăcea să

stea vreme îndelungată pe laița din fundul grădinei, cu capul răzimat de trupina pêrului și perdută în gânduri nehotărîte.

— Marto! îi grăi Floarea, soția lui Vasile, vedënd-o perdută astfel în gânduri. Ia mai lasă gândurile! Nu te intrista. Odată e lume; odată e tinereță.

„Eu să m'ntristez? întrebă Marta uimită. Dar pentru ce?”

— Pentru ce? grăi nevasta. Te ved că stai mereu pe gânduri.

„Ești, nu sciu cum, ȳise Marta cu vioșie. Uite, urmă apoi mai încet, tu poate că nu i înțelege: stai aici și privesc în lume, îmi închid ochii și privesc mereu și nu gândesc nimic. E nu sciu cum minunat locul!”

Floarea dete din umeri.

— Și te gândești la el, ȳise ea apoi cam necăjită.

„La el? întrebă Marta, privind-o cu ochi mari. La cine?”

Deodată ea se cutremură și se îndreptă spre Floarea.

„Înțeleg! ȳise zimbînd. Da! mē gândesc câteodată, dar foarte arăreori.

E de mult deatunci; par'că nu e nici adevărat.

— Ei bine! atunci pentru ce nu vrei să te măriți? grăi nevasta.

„Nu cumva creȳi, că pentru el? o întrebă Marta spăriată.

— Dar ce altă se cred?”

„Să vorbim despre alte lucruri, îi ȳise Marta. Sciu că nai se mē înțelegi! Atât mē simt de bine așa cum sînt, încât nu mē pot hotări să mē mărit.

Floarea earăși dete din umeri, dar privind în fața Martei, nu mai îndrăzni să i vorbească despre măritiș. Ele mai steteră cîtva timp de vorbă, apoi se întoarseră în curte.

Înainte de-a porni, Marta se gândi timp îndelungat la Miron. Ar fi dorit se scie ce s'a făcut, unde este și cum își petrece zilele. Dar această dorință odinioară atât de vie, încât îi punea sângele în febre, acum era ca o blândă suflare de vânt, de care frunza popului abia se clătina. Și'l închipuia dar nu putea să l mai vadă înainte ochilor închiși. Era șters din sufletul ei și în urma lui nu rămă-

sese decât o plăcută aducere aminte a șirului de întâmplări și de șguduii sufletesci prin care trecuse. Dar această aducere aminte era atât de plăcută, încât Marta își strinse ochii și suspină, când gândi că și aceste urme vor mai perî din sufletul ei. Ar fi dorit se plângă și nu putea. Grozav îi părea viața deșartă: nici o dorință și nici o durere nu mai vedea într'nsa.

Era Duminecă. Marta se duse la biserică, și după prând, petrecu până în amurgul sêrii la joc.

Sara întorcându-se de la joc, se opri cu tovarășele ei la fântâna Corbului se aședă pe doaga fântănei și stete cîtva timp gânditoare.

„ȳineți voi minte, când ne cânta Miron din fluer, ȳise ea și ântăia oară după doi ani de zile începă să vorbească despre densusul.

Pe când sosi acasă, luminile se aprindeau.

Erau oaspeți la casă.

Încă de Joi, Pinteau Dubăul trecuse cu vite la tîrg și stătuse câteva ciasuri la prietinel seu Mihui, avënd cu

Eacă articolul prim:

I.

În urma mijlocirii comitetului pentru recunoaşterea egalei îndreptăţiri a românilor israeliţi cu cei creştini, consiliarul intim Dr. Bluntschli, profesor la universitatea Heidelberg şi-a dat arbitriul sau juridic intitulat „Statul României şi raportul juridic al Evreilor din România“, arbitriu care a eşit de sub tipariu de curend.

Trimiterea aceluia arbitriu către acelaşi comitet mijlocitor, e introdusă printr-o scrisoare a autorului către comitet, în care autorul dă: „că studiul tractatelor şi al legilor „la întărit în convingerea sa, întemeiată „deja în mod necesar prin mersul „desvoltării generale a relaţiunilor „juridice din Europa, cum-că egala „îndreptăţire, la care râvnesc comi- „tetul, nu se poate refusa juridicesce „vorbind, dacă România voiesce să a- „fle deplina recunoaşterea ca stat ci- „vilizat european.“

Aceasta e așa dar conclusia arbitriului.

Convingerea autorului se razimă așa dar pe două momente esențiale: pe necesitatea întemeiată deja prin mersul general al desvoltării relațiunilor juridice din Europa și pe întărirea acestei necesități prin legi și tractate. În principiu așa dar momentul întâiu se arată a fi cel esențial convingător; e oarecum cel istoric. Să considerăm mai întâiu pe acesta, alăturându-l cu indicațiunile a chiar autorului arbitriului juridic.

În partea întâia a arbitriului sau autorul purcede dela convenția din Paris dela 1858 și după mai multe priviri istorice retrospective asupra desvoltării cestiunei israelite în alte țeri și în România, el ajunge a recunoaște că art. 46 al convenției dela 19 August 1858 dintre Austria, Franca, Marea-Britanie, Prusia, Rusia, Sardinia și Poartă mărginesc drepturile politice numai la cei ce mărturisesc una din confesiile creștine prin frasa: „*les Moldaves et Valaques de tous les rites chrétiens jouiront également des droits politiques.*“

Autorul va trebui să mărturisească, că până la anul 1858 noțiunea „de stat civilizat european“, care după el e legată de condiția prealabilă a egalei îndreptățiri politice a tuturor confesiunilor, nu aflase recunoaşterea în dreptul public european, căci dacă această condiție ar fi fost o cerință a dreptului public, ea ar fi trebuit să se manifeste de atunci încă.

În frasa următoare a aceluiași articol: „*La jouissance de ces droits (politiques) pourra être étendue aux autres par des dispositions législatives*“

sine, ca din întâmplare, și pe tovarășul său, Manea vătăvului. Acum ei se întorcea de la târg, și după cum îi poftise Mihui, trăsese de gazdă, pentru ca mâne-și să plece mai departe fiindcă era cale de-o zi bună până la Valea-sărătă, tocma dincolo de munte.

Marta scia de ce e vorba. Încă Vineri sara Safta îi spusese că Manea e un om foarte cum să cade, așezat și cam sciitor de carte. Ele avuse nevastă și doi copii, dar 'i-au murit sormanul de el.

La cină era masă mare. Pinteaua, ca om sfătos ținea firul vorbei când cu Mihui când cu Safta când cu Vasile; vorbia însă mai ales despre „la noi“ și „la d-voastră“ și dăcea mereu, că dacă n'ar fi om cu casă și'ar căuta aici o nevastă și nu 'si-ar mai întoarce.

Manea un om ca de treizeci de ani scurt și spătos, cu musteța groasă și cu ochii mari, ședea răzimat de spatele scaunului, da din umeri, zimbă din când în când, dar nu sporia vorbele.

Toată sara Safta și Floarea erau

autorul vede o cerință a viitorului. Pentru cât-va timp adecă congresul din Paris ar fi recunoscut inegalitatea politică a Românilor necreștini, sub cari după raporturile confesionale reale nu se puteau înțelege de cât Evreii, dar în stilizarea acelei stipulațiuni e cuprins deja apelul de-a se conforma cu cerința civilizației europene moderne.

Nu putem admite în acest mod absolut esactitatea aserțiunii autorului; frasa din urmă cuprindea numai facultatea pentru abolirea marginilor drepturilor politice a necreștinilor sau Evreilor din România, ca o recunoaşterea a drepturilor de autonomie a țerii și întrucât s'ar potrivi cu propriile opinii ale țerii despre utilitatea unei asemenea aboliri în genere și a modalităților în deosebi, însă nici decum nu se cuprinde în acea frasă o cerință, și dacă facem abstracție dela art. 44 al tractatului dela Berlin privitor la România asupra căruia vom reveni mai jos, apoi nicăiri până acuma nu s'a făcut să depindă dela egalitatea politică a deosebitelor confesii religioase recunoaşterea statelor între sine ca civilizate, sau precum se exprimă autorul în decursul ulterior al lucrării sale, formând o condiție pentru îndreptățirea de-a fi primit în familia statelor europene.

Dacă frasa postpusă: „*La jouissance de ces droits pourra être étendue aux autres cultes.*“ ș. a. m. d., ar fi rămas afară, atunci s'ar fi stabilit o mărginire a drepturilor de autonomie ale principatelor în afacerile lor interne, a acelor drepturi cari tocmai se recunosc și se confirmau din nou prin acel tractat, o mărginire care trebuia evitată și tocmai evitarea unei asemenea mărginiri ear nu o presiune asupra guvernelor pentru întinderea drepturilor politice și la cultele necreștine e înțelesul firesc ce reiese din aceea frasă.

Puterile cunoscneau prea bine greutățile, cu cari aveau să se lupte guvernele principatelor întru orânduirea raporturilor interioare, de aceea nu puteau fi dispuse de a mai augmenta acele greutăți prin cerințe, cari ar fi fost cauzate prin situația împregiurării, ce o prezentau principatele după ridicarea protectoratului rusec. Puterile congresului dela 1858 erau pe deplin convinse, că nu era nevoie de a le face anume cereri, pentru ca ele să și desvoalte instituțiile în sens umanitar și liberal; din contră puterile europene se temeau, că guvernele principatelor vor merge prea departe pe calea aceasta. Căci abia scăpaseră de facto și încă nu prin o stipulație internațională a puterilor europene, de

vesele, Vasile sta retras, eară Mihui se mișca nerăbdător în scaun. Marta era blândă, desteaptă și mai în voce bună decât de obicei.

După masă Mihui căută să fie singur cu Marta, eară ea nu'l ocoli.

Privirile se întâlneau, dar Mihui nu scia cum ar vrea și cum nu.

— Ce dăci Marto? grăi el, în sfârșit.

„Ce se dăc, răspuse ea. N'as vrea taică. Dar odată tot trebuie să fie, și e mai bine așa.“

— Așa e fata mea, dăse Mihui mai stete puțin cuprins de nedumerire apoi eși.

Marta remase câtva timp nemișcată. Ochii ise umplură de lacrimi. Ea ridică amândouă mâinile își astupă fața și își sterse lacrimile din ochi.

„Doamne cum trece vremea! dăse ea și eși din urma tată-sau.“

(Va urma).

protectoratul rusec și îndată guvernele principatelor au abolit sau au stabilit cel puțin orânduiri legale pentru abolirea succesivă a sclăviei Țiganilor așezați în mare număr în țară și aparținând statului, mănăstirilor și particularilor; și ele au făcut aceasta, contrariu art. 435 a regulamentului organic, care stipula, că nu se poate modifica nici o dispoziție a lui decât cu învoirea Porții și a Rusiei, de și sclăvia era stabilită și regulată în mod constituțional prin aneasa O a aceluia regulament. Măsuri represive ale Porții, de es. introducerea censurii prin scrisoarea visirială dela 31 Iulie 1856 către caimacamii principatelor arată, că caracterul aceluia period de ani au fost cu totul opus celui admis de comisariul intim Bluntschli.

Marele proces al eliberării (Evreilor) din poziția lor apăsată și împedecată în multe privințe apoi naționalizarea lor și îndreptățirea lor egală cu ceilalți locuitori ai țerii s'au operat dăce autorul în apusul Europei mai de vreme, se operează în răsărit mai târziu, dar totuși se întâmplă cu necesitatea naturii, neoprit, neînălăturabil.

După părerea autorului am trebui deci să admitem: că procesul istoric despre care el vorbește, s'a operat deja în apusul Europei, iar în răsăritul ei el e într-o propășire neoprită și neînălăturabilă.

Amândouă aserțiuni sunt în realitate cu deseversire inexacte. Întru cât privește occidentul procesul nu se poate considera ca realizat de cât în Franca și în ori ce cas în Belgia și Olanda. Fără îndoială că principiile revoluției franceze în privirea admiterii Evreilor la toate funcțiunile publice și a egalei lor îndreptățiri civile s'au menținut perpetuu și s'au consolidat atât de mult sub toate guvernele următoare, încât în ziua de astăzi nici mai e de recunoscut vre-o deosebire între Evrei și Creștini în viața publică abstrăgând de la cea bisericască, și că conform cu modelul acesta, principiile cari au trecut în vremea dominațiunii franceze în Belgia și în Olanda au prins și acolo rădăcină.

În Englitera cea pregătită pentru libertăți Evreii numai la 1858 au fost admiși în funcțiuni publice și în parlament, după ce mai întâiu printr'un act al parlamentului s'au modificat formula jurământului. Ori cine își aduce aminte, chiar în anii din urmă, de câte greutăți a fost însoțită admitterea celui dintăiu Evreu aronetul Nathaniel Rotschild în Camera Comunelor. Și dacă în Englitera în genere religiunea nu mai formează o stavilă esențială, cel puțin de drept, dacă nu chiar și de fapt, în privința drepturilor civile, totuși după cum scim noi, chiar acolo sunt funcțiuni ca aceea de lord cancelar și de judecător la cele trei tribunale în Westminster, și alte funcțiuni de la care și astăzi sunt excluși Evrei ba chiar Catolicii.

(Va urma).

Academia română.

Sesiune extraordinară.

Proces-verbal Nr. 21.

Sedința din 16 Iunie 1879.

Membrii prezenți: D-nii Aurelian Petre S., Babeș Vincentiu, Bariț George, Caragiani Ioan, Crețulescu Nicolae, Fălcoian Stefan, Ghica Ioan, Hașdeu Bogdan P., Hodoș Iosif, Laurian August Tr., Maiorescu Titu, Maniu Vasile, Odobescu Alecsandru, Roman Alecsandru, Sion George, Ștefănescu Grigorie, Urechia Vasile A.

Președinte, Ioan Ghica.

Sedința se deschide la 9 oare a. m.

Se dă lectură procesului-verbal al ședinței precedente și se aprobă.

Se comunică o adresă a eforiei

spitalelor civile, care trimite 3 esemplare din tabela grafică a morbidității și mortalității spitalelor civile administrate de ea. Se primesc cu mulțămire.

Se citește o propunere a d-lui Georgiu de-a vinde bibliotecii academiei colecțiunea buletinului oficial, pe anii 1853—1860, pe prețul abonamentului, fără a calcula legătura volumelor.

Adunarea consultată aprobă.

Asemenea a d-lui S. Polescu, pentru colecțiunea completă a Țării „Trompeta Carpaților“, precesă de „Buciumul.“

Se autorisă delegațiunea, a trata cu posesorul și a o cumpăra dacă se va învoi.

D. Ștefănescu, cerând cuvântul, dăce că lectura procesului-verbal din ședința precedentă lăsând discuțiunea încă neterminată în privința votării statutelor, care d. Laurian cere a se face conform cu art. 27 din vechile statute, se vede nevoit a o releva. D-lui dăce că acel articol nu cere numărul de trei pătrimi pentru votarea în total sau și pentru fie-care articol în parte, ci după textul lui rezultă că și fie-care articol în parte să intrinească $\frac{3}{4}$. Dară această observațiune n'a relevat-o d. Laurian de primul articol ce s'a votat; din contră d-lui a luat parte la desbateri, a propus amendamente, din cari unele s'au primit, altele s'au respins, și toate aceste s'au făcut cu majoritate, fără ca d-lui să observe că nu sunt bine votate. Prin urmare, crede că e logic ca și în total să se voteze cu majoritate. Pentru a înălătura însă în viitoarele modificări ale statutelor o asemenea nedumirire, d-lui propune a se face un articol adițional, în care să se dăcă, că numai pentru votarea în total a statutelor se cer două treimi; eară pentru fie-care articol în parte numai majoritate.

D. Sion dăce că după de eri, propunerea d-lui Ionescu oficiul a preparat o circulară de invitațiune pentru Joia viitoare; dară aceasta n'a făcut-o ca lucrare cerută de un conclud al adunării, fiindcă în momentul propunerii nu era majoritate legală. Invitațiunea aceasta însă nu prejudică propunerea d-lui Laurian ca admisiunea de academie, ci urmează a se discuta.

D. Urechia persistă a constata că invitarea nu este obligatoare. Propunerea de $\frac{3}{4}$ a d-lui Laurian n'a fost rezolvită; și după o interpretare mosaică nu e bine a se periclita soarta statutelor, la care s'a muncit atâtea ședințe.

D. Hodoș dăce că d. Laurian invocând art. 27 din statutele vechi tinde a face imposibilă votarea statutelor, academia nu poate fi obligată al respecta, nici condamnată dacă în adevăr 'l-ar călca; căci legea a venit și 'i-a dat voce ași face din nou statutele; și apoi că articolul precitat chiar dela început a suferit soarta aceasta.

D. Maniu cere a se pune la ordinea zilei votarea statutelor în total cu majoritatea membrilor prezenți.

D. președinte invită adunarea că, de și ar pute-o face aceasta, totuși spre a se da mai mare solemnitate actului, să se invite toți membrii pentru ziua de Joia viitoare, până când se va pute prescrie un esemplar pe curat cu toate amendamentele și modificările adoptate.

Această propunere se primește.

Se comunică un referat al comptabilității, care ne supune o epistolă a librarului W. Krafft din Sibiu, cu cererea de-a i se primi ca banii ce prinde din cărțile academiei în vândare, să'i poată trimite în florini, calculând leul a 40 cruceri, și cerând a i se mai trimite cărți în deposit; asemenea o epistolă a d-lui Țeran, librar din Oravița, care cere reduce-

rea dicționarului și glosariului la prețul de 16 floreni. După lămuririle date de d. Bariț, se încuviințază aceste propuneri.

D. Maniu prezintă un romanț intitulat ranele națiunii, din partea autorului d. Ios. Vulcan, pentru biblioteca academiei. Se primesce cu mulțămire.

D. Bariț, cerând cuvântul, dice că de și ar fi dorit să se termine cât mai curând votarea statutelor, totuși crede că s'a făcut bine de s'a mai lăsat câte-va zile de reflecție, căci trebuiesc poate încă bine meditate. D-lui a cugetat mult asupra situațiunii ce s'a creat academiei prin prescripțiunile admise de 2 treimi și chiar de majoritatea membrilor totali; căci experiența a arătat că numerele aceste adesea nu se pot întruni, și membrii cari vin își perd un timp prețios fără să poată face nimic, fiind ținuți în loc din cauza numărului. Dacă statutele vechi au pus asemenea stâncă înaintea activității noastre, cele noue ar fi trebuit să caute mijlocul spre a o înlătura. Să se ia aminte că unii din membrii nu pot veni pentru cauze adesea bine cuvântate unii sunt ținuți de bătănețe, unii de infirmități, alții de diferite motive de forță maioră, cari nu se pot cualifica. Cu toate aceste ei nu încetează de-a fi membrii ai academiei, și astfel ei, figurând în apelul nominal, sunt numărăți între membrii activi; majoritatea ei o mărește, fără a ține compt de cauzele care îi opresc de-a veni. D-lui provoacă pe adunarea a reflecta asupra acestei situațiuni, și pe cât e încă atimpul, să se formeze un articol adițional la statute.

Aducând de exemplu situațiunea de față în care s'au cerut $\frac{3}{4}$ din membrii spre a vota statutele și pentru aceasta cerându-se prezența 23 membrii, prevede cu durere că acest număr nu se va pute întruni și statutele vor rămâne nevotate.

D. Aurelian dice că se miră cum d. Bariț înțelege că votarea statutelor nu se poate face decât cu $\frac{3}{4}$ din numărul total. Proiectul elaborat de comisiune s'a desbătut și s'a votat cu majoritate absolută. Pentru ce oare acum s'ar schimba această procedură? Acei cari susțin această teorie vor ca indirect să rămânem fără statute. În așa cas ce se face cu legea votată de corpul legiuitor, sancționată de capul statului și promulgată?

D. Hașdeu dice că dacă în adevăr se recunoaște de cine-va că vre-un articol din statute s'a străcurat cu defecte, acei ce observă asemenea lucru mai bine ar face să-l indice pentruca să revenim asupra lui. Eară statutele de față, după atâtea argumente aduse de atâți preopinienți, nu incupe îndoială că se pot vota cu majoritatea membrilor prezenți, precum s'a votat parțial și toți articoli carii s'au desbătut.

D. Odobesc amintescă că atunci când s'a deschis discuțiunea generală asupra acestui proiect, s'a făcut propunerea, ca să nu facem alt de-ocamdată decât a introduce în vechile statute ale societății academice modificările de formă prescrise de noua lege. Majoritatea însă s'a pronunțat în contra acestei idei și a cerut să se facă noue statute pentru noua academie română. Astfel s'a lucrat și s'a votat toți articoli proiectului fără a se observa prescripțiunile art. 27 din vechile statute. Tot astfel trebuie să se voteze și în total. D-lui conchide opinând ca să se adăogă un articol în care să se dică că modificările la statute se vor face pe viitoriu în aceeași condițiuni cum s'au și votat.

D. Babeș dice că cestiunea aceasta o consideră ca rezervată pentru ziua de Joi. Dară d-lui, recapitulând observațiunile făcute mai înainte, după consultațiunea ce a avut și cu alți colegi, depune o propunere ca să se a-

daogă un articol la statute, în următoarea cuprindere:

„Când unii din membrii, impedeți de maladii, de inhrmități sau de motive de forță maioră, vor notifica că nu pot veni la sesiune, membrii cialalți reprezintă numărul total cerut pentru 2 treimi din statute.“

Această propunere este susținută de d-nii Aurelian și Urechia.“

D. Sion, spre a ajunge la același scop, supune o propunere în următoarea cuprindere:

„Când la prima chemare în sesiune nu se va pute întruni numărul de membrii cerut de art., se face a doua chemare pe termen de cel puțin 10 zile, și în acea ședință hotărîrea se ia cu majoritatea membrilor prezenți, ori câți ar fi ei.“

Cerându-se a se pune în discuțiune aceste propuneri, d. Bariț, observând că oarele sunt înaintate, propune a se pune la ordinea zilei pentru ședința viitoare. Adunarea admite.

D. Odobescu dice că e bine a se profita de timp și a se numi o comisiune pentru elaborarea regulamentului de aplicațiune a statutelor. Adunarea, consultându-se, decide că aceeași comisiune care a făcut proiectul de statute să se ocupe și de facerea regulamentului.

Ședința se ridică la 12 oare fără un sfert.

Președinte, Ioan Ghica.
Secretar ad-hoc, G. Sion.

Varietăți.

* (Casina) din loc în onoarea sârbărei nasterii Măiestății Sale va ține în grădina „Hermann“ în 18 August n. a. c. o petrecere împreună cu danț. Începutul la 8 oare seara.

* (Grindină) Din Rohia cercul Lăpușului unguuresc ni se scrie cu data 5/17 Iulie 1879 următoarele:

O ploae torențială de ghiată (grindină) în mărimea nucilor și pe alocurea și mai mare ajutată de un vânt vehement ce în 3/15 Iulie a. c. a cădut pe hotarele comunei Rohia și Poiana-porcului a făcut pre bieții locuitori din aceste comune ca toate speranțele lor îmbucurătoare la o recoltă mănoasă, să se prefacă într'o îngrijire inspăimântătoare pentru subsistența lor pe viitoriu; de oare-ce torențele de ghiată atâta a fost de puternic încât abia într'o $\frac{1}{2}$ oară toate sâmânaturile lor le-a culcat la pământ sfărâmându-le și amestecându-le cu pământul așa, încât pentru estim nu este nici un prospect ca să mai odraslească, și să fie ceva recoltă.

Și într'adevăr lovitura aceasta elementară pentru bieții locuitori din a-mintitele comune este foarte simțitoare, căci dâșii și așa se află într'o stare materială foarte slabă. Și prin urmare starea lor de prezent este de compătimit și cere urgent ajutoriu.

Prin onoratele antistii comunale ce e drept s'au și întreprins pașii cuviințioși pe la locurile competente pentru posibila ajutorare a acestor nenorociți.

Credem, că întreprinderile aceste nu vor rămâne fără rezultat mângâtoriu pentru bieții locuitori.

* (Garda secretă a țarului.) „Cronica revoluționară“, un suplement al organului nihilist „Țara și libertatea“ scrie:
„În Rusia vor fi puțini oameni, cari se aibă cunoștință de existența unei instituții foarte orginale numită garda de pază. Ea se ține foarte secret de guvern, pentru ca să poată funcționa și mai comod. Scopul acestei garde este, vegherea siguranței personale a țarului, și a altor personaje înalte. Această gardă are o organizație curat militară, cu o disci-

plină severă; însă membrii ei se îmbracă în toate costumele posibile.“

„Cea mai mare parte din așa numita „masa poporului“ care cu ocazia atentatului Solovief, a încungiurat pe Alecsandru al II, nu consistă, decât din asemenea gardiști. Gendarmul Coch, care a aplicat lui Solovief o lovitură de sabie, face și dâșul parte din numita gardă: și, drept recompensă pentru acest fapt, a fost numit de-ună-ți comandant al gardei de pază în locul generalului Hahn.“

„Această instituție, care numără actualmente peste una mie de membrii, se află sub ordinile directe ale țarului, și se ține atât de secret, în cât amenunțele despre organizația ei nu sunt încă cunoscute.“

* (Sipuntum) În Italia, fostul oraș Sipuntum menționat de Strabonu și Tit-Liviu, îngropat în urma unui cutremur de pământ a fost descoperit lângă muntele Gargano. S'a desgropat un minunat templu al Dianei împodobit cu un portic care nu are mai puțin de 20 metre lățime.

* (O nouă fabrică de chibrituri.) De curând, a avut loc înțurarea noiei fabrici de chibrituri, a doua în România, fundată de d. S. Goldenthal, în comuna Buciumeni, lângă bariera Iasi, sub auspiciile A. S. R. Domnitoriului. Un numeros public din toate clasele a luat parte la această serbare, si punerea în lucrare a mașinilor și în lucru 50 lucrători români cari produc cele mai bune chibrituri ce pot concura cu străinătatea. Publicul la vederea acestui succes industrial cu mare entusiasism a strigat: „Ura, să trăiască AA. LL. RR. Domnul și Doamna!“

* (O pedeapsă orginală.) Într'una din stradele cele mai frecuentate din New-Yorc se vedea într'o ți plimbându-se pe dinaintea unor prăvălii un Negru, având atârnată de umăr o umbrelă cu desăvârșire ruptă și lipit de dâșna o hârtie pe care era scrise cu litere mari următoarele cuvinte:

„O umbrelă de calitatea I dela Johnson și com. după o întrebunțare de șese săptămâni.

Astfel garnisit, Arabul se plimbă necontent în fața magazinului acelu Johnson și comp. la care se referă placardul lipit pe umbrelă.

D-nul Johnson chiamă pe un agent polițienesc, făcându-l se aresteze pe Negru. De abia însă sosind la poliție, se înfăoșadă prefectului un domn din Chicago, care declară, că el a angajat pe Negru și că dâșul răspunde pentru faptele lui. El povestescă prefectului că sunt șese săptămâni de când a cumpărat umbrela dela Johnson și com. și că în așa scurt timp a ajuns în așa stare. Presentându-se numiților comercianți ei nu au voit să dea nici o satisfacție; în urma căreia a hotărât a i pedepsi în modul de mai sus, creșând că prin aceasta nu calcă nici o lege.

Prefectul a liberat pe Negru, fără a-l oprî de-a se preumbla în fața numitului magazin, neturburând cu aceasta linisea publică.

* (Un cuib de rîndunele într'un vagon de mărfuri.) Personalul trenului care circulă zilnic între Viena și Stocherau, admiră actualmente un ce foarte curios, care atrage atenția tuturor. Trenul în cestie circulă de mai multe zile între menționatele două orașe fără a se schimba măcar un vagon. Ori de câte ori ajunge la gara dela Stocherau, el este primit, nu numai de funcționarii stației, dar și de o păreche de rîndunele, care cu mare veselie sboară cântând în giurul trenului.

Îndată ce vagonul Nr. 185 de marfă se deschide, rîndunelele se grăbesc a intra pentru a finî un cuib

deja început de dâșsele. Și aceea ce este mai interesant, e că îndată ce trenul părăsește gara, rîndunelele părăsesc și ele de bună voe vagonul, însă numai spre a se gâti pentru întoarcerea lui.

Toți așteaptă cu nerăbdare sfârșitul acestei curioșități.

* (Cutremur teribil). O corresponsentă din Tauris dice că un cutremur spăimântător a avut loc de curând în Persia. La 22 Martie, după ameași, cele întâiu scuturări au fost resimțite la Tauris, la Zudjan și la Mianch. Împregiurul acestui oraș fenomenul a fost mai violent Eacă perderile și morțile constatate oficialmente: 21 sate au fost cu totul distruse, 54 au fost stricate, 922 persoane au fost ucise precum și 2,660 oi, 1,125 boi, 124 cai și 55 cămile. Centrul cutremurului era muntele Busguș.

Bursa de Viena din 21 Iulie n. 1879.

Metalicele 5%	67 05
Împrumutul naț. 5% (argint)	68 25
Împrumutul de stat din 1860	126 50
Aciuni de bancă	830 —
Aciuni de credit	272 75
Argint	— —
Valuta nouă imperială germână	56 70
London	115 70
Galbin	5 50
Napoleon d'aur (poli)	9 20

Economic.

Sibiū, 18 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu, fl. 4.50—5.30; Grâu secăreț, fl. 3.60—4.20; Sâcară fl. 2.80—3.20; Orz fl. 3.10—; Ovșș fl. 1.90—2.30
Cucuruz fl. 2.90—; Mălaiu fl. 4.50—5; Cartofi fl. 1.80—2; Sâmânță de cânepă fl. 5—6; Mazere fl. 6—6.50; Linte fl. 9—9.50; Fasole fl. 4.50—5; pro 50 chilo: Fâină de pâne fl. 3.50; Slănină fl. 25—30; Unsoare de porc fl. 25—27.50; Sâu brut pro 50 chilo fl. 16; Sâu de luminări fl. 22.50—; Luminări de său 50 chilo fl. —; 28; Sâpun fl. 20—; Fân 50 chilo fl. 0.50—0.60; Cânepă pro 50 chilo fl. 32—34; Lemne vârtoase de foc pro metru cubic fl. 3.—
Spirt pro grad 50—55 cr. pro chilo: carne de vită 40—44 cr.; Carne de vișel 35—40 cr. carne de porc 36—40 cr.; carne de berbec 28 cr.; ouă 10 de 10 cr.

Mediaș, 17 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 4.60—5; Grâu secăreț fl. 3.60—4; Sâcară fl. 2.70—3; Ovșș fl. —; Cucuruz fl. 2.40—2.50.
Sâmânță de cânepă cu fl. —; Fasole fl. 4; mazere fl. —; Cartofi fl. 2.—; Fân fl. 1.40—1.60; cel vechiu; cel nou fl. 1—1.20; Cânepă fl. 44—48; Slănină pro 100 chilo: fl. 60—65; Unsoare de porc fl. 40; Sâu de luminări fl. 40—52; Spirt pro grad 9 cr.; carne de vită pro chilo 40 cr.; carne de porc 36— cr. carne de berbec 32 cr. —44; ouă 6 de 10 cr. Târgul de ași a fost de tot slab cercetat. Timpul e ploios și rece

Târgul de vară al Mediașului a fost preste tot slab; cel de vite a început în 10 a lunei curente sub împregiurări foarte favorabile; timpul a fost tare plăcut și cumpărători s'au aflat foarte mulți. Vitele frumoase au fost tare căutate și bine plătite. Biboli încă au avut crecere și bibolițele frumoase fatate au avut cele mai mari prețuri. Căi au fost și ei căutați, dară n'au fost în târg fără mai mult cei de ham. Prețurile vitelor au fost următoarele: o păreche de boi frumoși de jug s'au plătit cu fl. 300—360; de mijloc cu fl. 200—260; o păreche de vaci cu lapte frumoase cu fl. 200—230; de mijloc cu fl. 120—150; o păreche de biboli tari cu fl. 200—220; o bibolită cu lapte frumoasă cu fl. 120—125; o păreche de cai de ham țărănesci cu fl. 200—300; apoi s'au vândut din 10—14, 4050 de capete, între care 580 cai, 1460 boi, 680 biboli și 1330 de vaci. Lânilile n'au fost prea căutate și s'au vândut maza metrică numai cu fl. 40—48. Târgul liber sau capital a fost preste tot miserabil; se audiă din toate părțile tânguiri, că nici cheltuelile nu se pot acoperi. Vîndători ce e drept au fost foarte mulți din toate părțile, dară cumpărătorii nu se îmbulgiau. Negoșul cel mai bun s'a făcut cu slămina. Aceasta deși a fost tare estină cumpărându-se maza metrică numai cu fl. 40—46, totuși s'a vândut toată câtă s'a aflat în târg numai să se poată face bani. Bani nu sînt între oameni mai de loc, dările însă cresc din ți ce merge, datorășii se înmulțesc înfricoșat și tot numai ca să poată plăti dările cele mari. Unde te întorci așii oamenii plîngându-se, că'l omoară dările; pe cine'l înțelnesci se vaeră, că i-a venit jucățul de

dare pe cap și amenință cu vândarea puștinelor bucate sau vite ce le mai are. Bieții oameni sunt toți așa de deserați încât dacă mai merg treburile tot așa, ori se prăpădesc de vii ori apoi trebuie să revolteze. Să fe-rească Dumnezeu! Miseria e însă colosală!!

Budapesta, 12 Iulie. În săptămâna trecută a fost numai într-o zi un povoiu cu vreme tare. Celelalte zile au fost de altminterlea frumoase, numai tare răci, o împregiurare, carea pentru zilele lunii lui Cup-toriu nu cam este îndatinată. Temperatura era preste tot luând + 16° R. pe la mij-locul săptămânei s'a urcat termometrul cu rapiditate la + 25° R. și a căzut cătră fi-nea săptămânei earăși la + 18° R. Pentru seceriș timpul a fost priincios; secerișul însă va fi mai slab ca cum era nădejdea cu vr'o 14 zile înainte. Secerișul orzului s'a sfârșit și rezultatul lui e de mijloc. Scirile despre secerișul grânelor sunt și acum foarte deo-sebite ca și vr'o câte-va săptămâni mai ina-nte; tot așa varie vor fi și rezultatele îm-blătului. Preste tot în acest an va fi re-colta de mijloc bună, va fi însă cu mult mai rea ca recolta mijlocie de an. Cu sfârșitul săptămânei acesteia secerișul preste tot va fi isprăvit. Cucuruzul, napii, crumpenile și viile au toate mare trebuință de ploaie, până acuma însă sunt frumoase și promit mult. Starea apei pentru navigație e în continuu favorabilă. Prețurile articulelor din țerg au fost în săptămâna trecută următoarele:

Grăul 90,000 m. m. a trecut cu fl. 9.60—11; sęcara 2000 m. m. cu fl. 5.80—6.10; orzul a trecut tare slab cu prețul de mai înainte, ovėsul numai la vr'o 1500 a trecut cu fl. 5.25—5.80; cucuruzul la 30,000 m. m. cu fl. 5.05—5.50; făina de astădată a trecut tare bine.

Pastăioasele au trecut ca mai ina-nte și adecă: fasolea cu fl. 6.50—7; lin-tea fl. 8—12; mazerea fl. 10—12; mă-laiul fl. 4.50—5.15; sēmēnța de cânepă fl. 6.50—7.50; lămile ca și mai înainte cu fl. 94—96 per 56 chilograme.

Porcii s'au scumpit. În total au fost în țerg 85,350, între acestia din Ungaria 4520, din România 1170 și din Ardeal 70 capete; usoarea de porc a trecut cu fl. 40—40.50 fără vas, cu vas cu tot cu fl. 44; slănina cu fl. 36—38; sēul cu fl. 42—43; spirtul *en gros* cu fl. 27; în *consum* cu fl. 28 per 10 mii litre %.

Peile din săptămână în săptămână se împuținează și numai cam au trecere. În săptămâna trecută s'au vëndut: peile de oaie din Bănat și Ardeal cu fl. 125—135; peile de miel cu deosebire ardelene cu fl. 65—70; cele de capră n'au trecut de loc; peile de bou din Ungaria cu fl. 114—115; din Bănat cu fl. 130—140; din Ardeal cu fl. 145—150; peile de cal părechea cu fl. 11.50—12.50.

(Recolta în Franca). Diarul „La Francé,” vorbind despre recolta de estimp dice că, după raporturile cele din urmă din părțile de nord și nord-vest ale Franciei, nu mai este nici o nădejde, nici măcar de o recoltă mijlocie. Numai în Algeria ea va fi pu-țin mai favorabilă.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 31 Iulie imob. lui Va-siu Gligor în Boziaș (judec. cerc. Sânt-mărtin); în 17 Iulie imob. d-nei Ludovic Lakatos în K.-Kagya (judec. cerc. Székelyhid); în 26 Aug. și 26 Sept. imob. lui Iuon Herberth în Cisnădie (trib. Si-biiu); în 13 Aug. și 15 Septemvre imob. lui Iuon Corbu în Brașov (trib.); în 30 Aug. imob. lui Iuon Pap în Berența; în 29 Aug. și 29 Sept. imob. lui Ladislau Hossu în Purcureș (judec. cerc. Șom-cuta-mare); în 27 August și 27 Sept. imob. lui Carol Kováts în Dálnoc (trib. K. Oșorheiu); în 19 Aug. și 19 Sept. imob. lui Maier Betum în Veneția de sus (jud. cerc. Făgăraș); în 17 Sept. și 15 Oct. imob. lui Emerig Kautz în Cicmeș; în 19 Au-gust imob. lui Petru Bolgyn în Hunedoara (trib. Deva); în 30 Iulie imob. lui Iosif Balbierer jun. și soți în Sibiiu (trib.); în 18 Aug. și 18 Sept. imob. lui Iuon Micu în Sevestreni (judec. cerc. Fă-

găraș); în 28 Iulie imob. lui David Fülöp în Nagylata (judec. cerc. Székelyhid); în 23 Iulie și 23 August imob. lui George Em-rich jun. în Monor (trib. Bistrița); în 26 Iulie și 26 August imob. lui Iosif Miske în Șalcău (judec. cerc. Medias); în 16 Aug. și 16 Sept. imob. lui Iuon Mateiu Sco-foriu și soți în Viștea de jos (judec. cerc. Făgăraș); în 24 Iulie imob. lui Iuon B. Gemulea în Brașov (trib.)

Nr. 1939 B. 1—3

CONCURS.

Devenind în vacanță un stipendiu de stat de 500 fl. pentru calificațiunea mai înaltă a clericilor din archidieceasa gr. or. a Transilvaniei la vre-o universitate, — pentru conferirea ace-stuia se escrie concurs cu termin până la 7 August st. v. a. c.

La acest stipendiu pot concurge numai clerici absoluți din seminariul andreian, cari sunt totodată absoluți de gimnasiu cu examen de maturitate.

Concurenții au a substerne la consistoriul archidiececan până la termi-nul arētat suplicile lor instruite cu atestatele scolare necesare, adecă: a-testat de maturitate și absolutoriu clerical, apoi cu atestat dela medic, că sunt deplin sănătoși și în fine cu re-vers, că după absolvire vor intra în serviciul bisericeii noastre.

Din ședința consistoriului archidie-cesan.

Sibiiu în 7 Iulie 1879.

Nr. ppresbit. 164/1879. 2—3

CONCURS.

În consonanță cu înalta hotărîre consistorială din 25 Septemvre 1878 Nr. 2684 pentru ocuparea stațiunii învățătoresci din Cristian, clasa I prin aceasta se escrie concurs cu terminul până la 29 Iuliu a. c. st. v. în care și va fi și alegerea.

Emolumentele sânt:

1. Salariu anual de 168 fl. v. a. ridicat din alodiul comunal în rate lunare pelângă cuitanță timbrată.
2. Bani de cuartier 20 fl. tot din alodiul comunal.
3. Șase (6) orgii de lemne, din cari are să se încălđască și scoala.

Concurenții au săși astearnă su-plicele instruite conform prescrielor stat. org. la scaunul protopresbiteral gr. or. al Sibiiului I în Sibiiu.

Cristian 1 Iulie 1879.

Comitetul parochial în conșelegere cu o-ficiul protopresbiteral concernent.

Nr. 102—1879. 3—3

CONCURS.

Pe basa decisiunei venerabilului consistoriu archidiececan de dto 5/4 a. c. Nr. 1029/B. pentru ocuparea vacantei parochii Păucea protopresbiteratul Ternavei inf. se escrie prin aceasta concurs cu terminul până la 5 Au-gust st. v.

Emolumentele sânt:

1. Casa parochială cu grădină de legumi și de pomi.
2. Porțiunea canonică de 21 ju-gere 800 □° parte arătură, pășune cositură și pădure.
3. Dela 75 familii câte o și de lucru cu palma.
4. Tot dela 75 familii câte o felderă de cucuruz sfărmit.
5. Stola îndatinată. Toate ace-ste emolumente la olaltă computeate dau un venit aproape de 400 fl. v. a.

Doritorii de-a ocupa această sta-țiune au ași adresa concursele lor instruite în sensul statutului organic și a dispozițiunilor sinodale din 1873 la subscrisul până la terminul indicat. Deag 15 Iunie 1879.

În conșelegere cu comitetul parochial.

Daniil de Tamaș m. p., adm. protopopes.

Nr. 263—1879.

1—3

EDICT.

Iuliu Ilie Păulescu, carele născut în Lugoș, comitatul Carașului și fost locuitoriu în comuna Turcheș din Să-cele, comitatul Brașovului a părăsit cu necredință dela 15 Iunie 1876 pre legiuita sa soție Raveca, fiica lui Constantin Stoica din Satulung, tot în Săcele fără de a se scí locul ubica-țiunii lui este prin aceasta citat, ca în termin de un an și o și să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absența lui se va pertracta și decide

procesul divorțial intentat asupra'i de soția sa.

Brașov, 27 Iunie 1879.

Forul matrimonial greco-oriental al Bra-șovului I.

Însciințare.

În 4 August 1879 se va ține în fața locului a 2-a licitație esecutivă a bunului Avrig (Freck), în apro-pierea Sibiiului. La această împregiu-rare se fac atenți toți iubitorii de o frumoasă economie de parc.

Condițiile se pot vedé la tribu-nalul din Sibiiu ca for pentru cărțile funduare.

[30] 3—3

Depuneri de capitale pentru fructificare

se primesc la institutul subsemnat:

- cu 5 1/2 % interese fără denunciere, putēdu-se ridica depunerea ori-când la moment;
- cu 6 % interese sub condițiunea de-a se denuncia institutului ridica-rea depunerii cu 3 luni înainte;
- cu 6 1/2 % interese sub condițiune de-a se însciința ridicarea cu 6 luni înainte.

Interesele încep cu ziua, care urmează după ziua depunerii capita-lului și înceată cu ziua premergētoare zilei, în care se ridică depunerea cu acel adaus însă, că numai după acele capitale se dau interese, care stau depuse la institut cel puțin 15 zile.

La dorința deponentului se pot stabili în ziua depunerii capitalului și condițiuni speciali de esolvire, cari se înseamnă apoi în libel și în cartea depunerilor institutului. În atare cas restituirea depunerii urmează după aceste modalități speciali.

Depunerile trimise prin postă pe lângă comunicarea adresei depo-mentului se resolv tot de-a-una în ziua primirei.

Asemene se pot efectui prin postă anuncieri și ridicări de capitale.

Sibiiu, 11 Iulie 1879.

„Albina,”

Institut de credit și de economii.

[31] 2—4

Neoplanta.
1875.
Medaliă de argint.

Seghedin.
1876.
Medaliă pentru merite.

CLOPOTE DE TOATĂ MĂRIMEA pe lângă hotărîrea prealabilă a sunetelor lor.

Cu deosebire recomandă **clopotele găurite**, inventate de dēnsul, a căror sunet este mai adēnc decât acelor de construcțiunea vechie și care, fiind de 100 punți sânt asemenea celor de 140 punți de construcțiunea vechie.

Se află totdeauna în deposit clopote, dela mărimea cea mai mică până la 50 chilogr., precum și de **proasce portative și de mână.**

Se recomandă pentru comande cât de multe

Antonie Novotny
în Timișoara.

[27] 4—12

UMRATH & COMP. în PRAGA,

fabrică de mașini agricole,

se recomandă prin specialitățile lor renumite prin o **esecutare foarte solidă, umblet ușor mare productivitate și treerat curat a**

mașinilor de treerat cu brațe și cu vârtej

pentru 1 până 8 cai sau boi,

atât **locomobile** cât și **stabile**. Mai departe fabricăm noi în mărimi diverse:

Ciururi de bucate, mașini pentru tăiat paie, mori pentru sdrobot etc. etc.

Cataloge ilustrate în limbile țerei grătuite și franco.

[14] 28